

gift, hvorimod der er andre Steder, hvor Afgiftens Erlæggelse grunder sig i Overenskomster, der sluttedes, da man lagde Udskrivningsplanen. Det har ikke altid været klart, hvem den saakaldte Communejord tilhørte, thi man maa vel lægge Mærke til, at ikke al den Jord, der ligger ind til Kjøbstaden, er Communejord, men endeel deraf er, hvad jeg i Modsetning dertil vil kalde Eiendomsjord. Kommunen havde paa mange Steder i sin Heelhed Indtægten af Jorden før Udskrivningen, idet den ubleiede den for Kommunens Regning, og Summen tilslød altfaa Kæmmerkassen, hvori Alle vare lige deelagtige, hvad enten de vare Grundeiere eller ikke. Men nu kom Udskrivningen, og Vedkommende fravalde da den Paastand, som de med mere eller mindre Ret kunde gjøre, og man kom til Enighed om Udskrivningen, saaledes at Jorden blev tillagt Grundeierne. Nu kan det let være, at de Vedkommende netop have fravalde den Andeel, som de kunde have haft ved, at Jorbleien kom ind under Kommunens Indtægter, i Betragtning af, at de er holdt Erstatning i Bygafgiften — i Begyndelsen 2 Spr. Byg med Udfigt til en stigende Scala — og derved have ladet sig bevæge til at gaae ind paa den Overenskomst, der blev Grundlaget for Udskrivningsplanen. Jeg troer saaledes ikke, at det er Tilfældet, at man alle Steder kan bevæge sig med den Frihed, som den ærede Minister meente, men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at det vilde være meget retfærdigt og billigt, som af den ærede Forslagsstiller er opstillet, at ansætte Afgiften efter boniteret Jord, istedetfor efter Tønde Land. Det vilde være en meget retfærdig Forandring især for de Kjøbstæder, der have Jord til saa lav Bonitering, at Afgiften kan siges at være en aldeles upassende.

H. Jensen: Den høitærede Minister begyndte med at gjøre opmærksom paa, at jeg havde feilet, da jeg paastod, at den ærede Forslagsstiller havde misforstaaet Forordningen af 3die December 1819. Den ærede Minister nævnte nemlig, at disse 40 Tdr. Land geometrisk Maal ikke skulde staae i Strid med denne Forordning; men det, som Lovforslaget gaar ud paa at sætte som Betingelse for Udskrivning,

vil være strengere end Forordningen af 3die December 1819, isald den Jord, der hører til den paagjældende Eiendom, er boniteret Jord; thi da ville 40 Tdr. Land geometrisk Maal være meget meer, end Forordningen af 1819 fordrer. Jeg skal erindre den ærede Minister om, at hvad der foranledigede mig til at gjøre denne Paastand om den ærede Forslagsstillers Misforstaaelse, var en Ytring af ham om, at Forordningen af 1819 skulde begrænse Udskrivningen ved Hartkornet, og det var den Paastand, som jeg troede at see Spor af i § 1, som jeg da ansaae det nødvendigt at imødegaae, og som jeg skal tillade mig endnu engang at imødegaae, da jeg med Forundring hørte, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Kreds (Fjeddersen) levede i den besynderlige Misforstaaelse, at den boniterede Jord, der omhandles i Forordningen af 1819, skulde være det Samme som den boniterede Jord, der ligger til Grund for Matriculeringen, saaledes at 20 Tønder Land boniteret Jord efter hans Regning skulde være henimod 4 Tønder Hartkorn, efterdi, som han rigtigt bemærkede, en Tønde Hartkorn er $5\frac{1}{4}$ Tønde Land boniteret Jord. Denne Bemærkning er forsaavidt rigtig, som en Tønde Hartkorn er $5\frac{1}{4}$ Tønder Land af den boniterede Jord, der fandtes, da Matriculeringsskylbsætningen blev sat; men en Tønde Hartkorn kan nu ved en ny Taxation af Jorden godt være 50 Tønder Land boniteret Jord; thi boniteret Jord nu og boniteret Jord dengang staae ikke i nogetssomhelst Forhold til hinanden. (Tilf. Høring: Hvad forståes da ved boniteret Jord?). Jeg skal, hvis det maa være mig tilladt, oplyse den ærede Forslagsstiller ved et ganske lille Exempel om den store Forskiel, der er i saa Henseende. Jeg vil tænke mig en Eiendom, der ved Matriculeringen laa ud til en Strand, som jævnlig overskyllede Eiendommen, og at denne derfor kun blev sat til Taxten 1; i dette Tilfælde vilde der gaae 24 Tdr. Land til 1 Tde. boniteret Jord. Jeg sætter endvidere, at der ved denne Eiendom er paa den ene eller anden Maade sat Dæmninger, der beskytte imod Vandet; og jeg sætter endvidere, at der er anvendt mange Kræfter paa at opbyrke den, saaledes at den 20 eller 30 Aar senere er sat i